

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 35. Archiepiscopus Bituricensis suam provinciam recognoscit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](#)

Sæcul. XIII.
A.C. 1286.

§. XXXV.

*Archiepiscopus Bituricensis suam pro-
vinciam recognoscit.*

*Mabill. an-
nal. to. 2.
p. 613.
to. 3. p. 505.
Baluze Mi-
scell. to. 4.
p. 205.*

*Archiepiscopus Simon Bellolocensis in-
spectionem provinciarum Bituricen-
sis & Burdigalensis abhinc biennio co-
ptam hoc anno prosequens, comites la-
bebat Joannem fratrem suum Bituricen-
sem Abbatem ad S. Sulpicium, duos Fra-
tres Minores, Lemovicensem sacris in re-
bus Judicem, Guidonem Nobiliacensem
Collegii Pietavienis Praepositum, ma-
riosque alios. Recognitionis initium p-
icit die Veneris post festum S. Gregorii
17 Martii an. 1284, seu anno 1283 ante
Pascha: eoque die in Ellodunensem pro-
vinciæ Bituricensis Abbatiam venit, di-
cesim Claramontanam in Arvernia lustra-
turus, quam intravit 28 ejusdem men-
sis. Claromontium die coenæ domin-
cæ 6 Aprilis delatus sequente triduo ior-
dem mansit. Die Martis 2 Maii Calam
Dei advenit, ubi cum archetypis conser-
ri jussit Summorum Pontificum privile-
gia, per quæ liberos se perhibebant mo-
nachi non tantum hac in Abbatia, ve-
rum etiam in omnibus ejus membris.
Hanc primam inspectionem postero die
lunæ finiit.*

Mense

Mense Septembri ejusdem anni 1284
provinciam Burdigalensem obire coepit
tanquam Primas Aquitaniae. Domini-
ca post festam S. Matthæi diem, vice si-
ma quarta mensis illam ingressus. Pieta-
vum, exinde Liciniacum venit ubi
quandam ex Ordine Fontis Ebraldi Vir-
ginem Deo sacram adiit, quæ per trien-
num, ut ajebant, abstinentiam colebat
extraordinariam. Diebus lunæ, Mercurii,
ac Veneris nec cibum sumebat, nec
potum: reliquis diebus comedebat pa-
rum: vinum aut carnem gustabat nun-
quam. Archiepiscopo clam loquebatur
veluti pro tribunal sacro; sed coram o-
mnibus: habebat secum matrem suam:
eratque filia viri nobilis & sat divitis in-
vicinia. Inde Archiepiscopus Angeria-
cum, Santones, Blaviam, Burdigalam
venit.

Ibi recognitus Abbatiam sanctæ
Crucis, & haud ægre se admissum iri ra-
tus, cum suis vasis argenteis illos, qui a
culina, a foribus, a cubiculis, a poculis
ipſi erant, cæterosque ministros suos eo
præmiserat: quibus comiter receptis il-
lic epulum ei parabatur. Sed ad tem-
plum progressus vidit occlusas portas o-
mnes: nec apertæ sunt quantumvis in-
stanti. Tandem Decani Ecclesiæ metro-
politanæ & ad S. Severinum accessere,
atque, charissime Domine! ajebant,

Q 4 quam

Sæcul. XIII. quam heri Blaviæ scripseras, epistolam
 A.C. 1286. in senatu nostro lectam haud probarant
 Collegæ nostri. Archiepiscopus ad tem-
 plum S. Crucis conversus Abbati & mo-
 nachis non conspectis tres continentem
 monitiones fecit, simul januam pulsans.
 Tum eos anathemate percussit, ac ex-
 ecutorem sententiae suæ nominavit De-
 canum Petrocoreensem ad S. Asterium,
 Ecclesiæ Burricensis iurum Custodem:
 qui reperitis monitis & anathemate tem-
 plum interdicto affecit. Cum diu ad e-
 jus portam hæsisset Archiepiscopus, de-
 munii spectante populo innumerabili co-
 pertus pudore abiit. Id die S. Lucæ 18.
 Oct. factum.

to. 2. p. 62.
 655.

Benedictina Sylvæ Majoris Abbatia
 Burdigalensis dioceſeos illum omni ho-
 norum genere exceptit. Ibi, ut in reli-
 giosissimis Ordinis bujus coenobiis intra
 Abbatiam non edebantur carnes: ideo
 Archiepiscopus cum comitatu suo supra
 portam capiebat cibum. Fratrem illius
 Abbatem ad S. Sulpicium, quod ejusdem
 Ordinis effet, a comedendis carnibus
 impedire volebant quidam loci monachi:
 at ille reposuit comites suos tanquam li-
 bi obnoxios non adstringi ad regulam:
 voluitque Abbatem vesci carnibus; quod
 etiam fecit: lauteque sunt habitu. Die
 Veneris 27 Oct. Archiepiscopus Petroco-
 ram profectus ibi hujus Episcopum vidit

in Abbatia Canonorum Regularium ad Sæcul. XIII.
Fontem Cancellatum. Inspectionem ab- A.C. 1286.
solvit die dominica, 19 Novembris.

Sequenti anno 1285 die Veneris 13
Juli dicesim Lemovicensem lustrare or-
sus, primum in Albapiranam Cistercien-
sis Ordinis Abbatiam venit. Septimo
Augusti Maimacensem Ordinis S. Ben-
dicti obiit, ubi monachi magnam vitæ
licentiam usurpabant. Triduo post Oba- *Sup. l. 69.*
finæ cum esset, vicinas Virgines Deo fa- *S. 40.*
cras adiit (nam geminum ibi monaste-
rium erat, virorum alterum, alterum fœ-
minarum) comperitque nunquam eas e
claustris egredi, vel maribus aditum per-
mittere præterquam Præfules aut alios
viros illustres comitantibus. Claustro-
rum clavem unam Antistita (Priorissam
vocabant) aliasque Obasinenis coenobii
Præses seu Prior habebat. Rara vero
tunc erat apud sacras Virgines accu-
rata mansionis intra claustra observatio.
Die S. Bartholomæi Archiepiscopus in
Dalonensi Cisterciensis Ordinis Abbatia,
die Martis 4 Septembris Lemovicis ver-
sabatur: ac recognitioni finem imposuit
8 Octobris.

Anno 1286 die Jovis post medium
jejunium vernum 28 Martii Archiepisco-
pus Bituricensis in viam se dedit dice-
cesim Cadurcensem obiturus. Domini-
ca Ramorum 7 Aprilis erat in Abbatia

Sæcul. XIII. Figiacensi : decimo Cadurcum advenit,
A.C. 1286. ibique traduxit Pascha. Dominica Qua-
 si modo in Abbatia Montalbanensi, quæ
 nunc episcopatus est, sequente sabbato
 27 mensis in oppido S. Antonini agebat;
 & postridie dioecesim Albigensem intra-
 vit. Qua lustrata 14 Maii Rutenanam
 ingressus pridie Pentecosten 31 Maii Ru-
 tenam attigit, & ibi ferias transegit. De-
 cimo Junii cœptam Minatensis dice-
 feos inspectionem decimo septimo finit.
 Hoc anno plus non fecit: sequente vero
 dioecesim Claromontanam bis obiit, ve-
 no primum, deinde autumnali tempore.

S. XXXVI.

Henricus Archiepiscopus Mogun-
timus.

Henricus Cnoderer Episcopus Bal-
 leensis obscuris parentibus Ilsenæ in
 Suevia natus, in Ordine Fratrum Minorum tam doctus evasit, ut pro evocatore
 manium haberetur. Tradita Moguntie
Serrar.
Mog. p. 846. Theologia sui Ordinis familiæ præterat
Chr. M. Al- in urbe Lucernæ Constantinæ dicecefeos:
berti p. 101. &, quia castrum Habsburgum duntaxat
 novies mille passibus inde distabat, Ru-
 dolphus tunc ibi residens illum noscere
 cœpit, & conscientiæ suæ arbitrum esse
 voluit. Hoc Comite in Romanorum Re-
 gem